

Arrest

nr. 181 636 van 1 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat F. HASOYAN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger, Arabier en soennitisch moslim. U bent geboren op 1 juli 1974 in de stad Nasiriyah (provincie Thi-Qar) in Zuid-Irak. U hebt uw hele leven in het dorp Fraihi gewoond, dat tot de stad Nasiriyah behoort.

U verklaarde dat u werkte als mecaniciens bij het leger. U had de graad van Na'eb Arif (onderkorporaal) en was sinds 2007 gestationeerd in de stad Ramadi (provincie Anbar) in Centraal-Irak.

Omdat u soenniet was, werd u gediscrimineerd en onderdrukt in het leger. U werd naar plaatsen gestuurd waar het gevaarlijk was, en moest in de voorlinies staan, terwijl sjieten veiliger posities werden

toegewezen. Soennieten werden naar deze gevaarlijke plaatsen gestuurd, zodat zij daar zouden sterven.

Omwille van deze reden deserteerde u op 10 juli 2015 uit het leger. Op 17 juli verliet u Irak. Daarna reisde u via Turkije, Griekenland, Servië, Hongarije en Oostenrijk naar België. Op 7 augustus 2015 kwam u aan in België, en op 11 augustus 2015 vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: in originele vorm uw identiteitskaart (afgiftedatum 14 juni 2015), uw nationaliteitsbewijs (afgiftedatum 2 mei 2006), uw rantsoenkaart (afgiftedatum 15 december 2013), twee legerbadges (afgiftedata 1 maart 2006 en 1 januari 2008), uw woonstkaart (afgiftedatum 26 januari 2011), uw rijbewijs (afgiftedatum 4 juli 1999), uw huwelijksakte (afgiftedatum 10 januari 2004), verschillende militaire verlofkaarten (afgiftedata: 7 mei 2013 - 14 mei 2013, 28 september 2013- 5 oktober 2013, 20 januari 2015- 26 januari 2015, 8 oktober 2014- 14 oktober 2014, 24 januari 2014- 31 januari 2014, 3 maart 2014- 8 maart 2014, 26 november 2014- 2 december 2014, 16 maart 2013- 23 maart 2013, 30 oktober 2013- 6 november 2013, 11 januari 2013- 18 januari 2013, 1 april 2013- 8 april 2013, 23 mei 2012- 30 mei 2012, 23 december 2014- 29 december 2014, 1 oktober 2012- 7 oktober 2012, 5 mei 2014- 11 mei 2014, 15 juli 2012- 19 juli 2012) en foto's van uw legercarrière; en in gekopieerde vorm de identiteitskaart van uw dochter Racha (afgiftedatum 31 augustus 2015), de identiteitskaart van uw dochter Shaza (afgiftedatum 31 augustus 2015), de identiteitskaart van uw dochter Rana (afgiftedatum 31 augustus 2015), de identiteitskaart van uw dochter Inas (afgiftedatum 31 augustus 2015), de identiteitskaart van uw vrouw Fawzia (afgiftedatum 7 november 2015), de identiteitskaart van uw zoon Walid (afgiftedatum 1 oktober 2013), de identiteitskaart van uw zoon Mortada (afgiftedatum 30 augustus 2015), het nationaliteitsbewijs van uw vrouw Fawzia (afgiftedatum 7 november 2015), het nationaliteitsbewijs van uw dochter Shaza (afgiftedatum 1 september 2015), het nationaliteitsbewijs van uw dochter Inas (afgiftedatum 1 september 2015), het nationaliteitsbewijs van uw zoon Mortada (afgiftedatum 1 september 2015), het nationaliteitsbewijs van uw dochter Rana (afgiftedatum 1 september 2015), het nationaliteitsbewijs van uw dochter Racha (afgiftedatum 1 september 2015), een document over uw aanstelling in het leger (afgiftedatum 23 januari 2006), een administratief bevel van het leger (afgiftedatum 3 mei 2007), een formulier met persoonlijke informatie voor het leger (afgiftedatum ergens in 2011), een loonfiche (afgiftedatum ergens in 2012) en een document over uw basisopleiding in het leger (zonder datum).

Bij een terugkeer naar Irak vreest u dat u vermoord of ontvoerd zou worden omdat u gevlucht bent naar het buitenland.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS kan immers niet anders dan vaststellen dat u geen zicht biedt op uw identiteit, herkomst, en verblijfplaatsen voor uw komst naar België in 2015. Hieronder zal immers blijken dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering altijd in Nasiriyah te hebben gewoond. Er kan evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat u in de periode 2014-2015 in Ramadi in het leger diende. Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u een soenniet bent. Bijgevolg kan ook aan de vervolgingsfeiten die u inriep, namelijk de discriminatoire behandeling die u als soenniet zou ervaren hebben in het leger, geen geloof meer gehecht worden.

Ten eerste moet worden vastgesteld dat u niet aannemelijk gemaakt hebt tot aan uw beweerde vertrek naar België in juli 2015 in Nasiriyah gewoond te hebben. Wanneer u gevraagd werd uitleg te geven over de omgeving van uw woonplaats, ontweek u de vraag en was u aanvankelijk niet in staat om de omliggende wijken op te sommen (CGVS1, p.6). Na de vraag herhaaldelijk opnieuw te stellen, noemde u wel enkele omliggende wijken op (CGVS1, p.7). Het feit dat deze vraag u echter zoveel keer moest gesteld worden vooraleer u antwoord gaf, kan ten eerste wijzen op een gebrekkige wil tot medewerking. Dit gaat in tegen de medewerkingsplicht die berust bij de asielzoeker. Bovendien is het louter opnoemen van deze omliggende wijken niet voldoende om aan te tonen dat u recentelijk in deze regio verbleef. U kan deze kennis immers op een eerder moment, bij een bezoek, of via andere bronnen hebben opgedaan.

U beweerde verder dat u heel uw leven in dezelfde wijk gewoond hebt, maar kon niks vertellen over de streek (CGVS1, p. 9). U verklaarde dat dit kwam doordat u nergens naartoe ging (CGVS1, p.9), want niet aannemelijk is, te meer omdat u zelf stelde uw hele leven op dezelfde plaats te hebben gewoond (CGVS1, p. 6). Om uw kennis van de streek verder te onderzoeken werd u gevraagd de weg naar uw werk uit te leggen. U slaagde er echter niet in een gedetailleerde wegbeschrijving te geven. Aanvankelijk ontweek u de vraag, waarna u dan toch enkele steden opnoemde waarlangs de snelweg richting Ramadi passeerde (CGVS1, p.9). Wanneer u echter gevraagd werd de weg van aan uw huis tot aan het vertrekpunt richting Ramadi in uw wijk zelf uit te leggen, gaf u slechts een zeer beperkte uitleg (CGVS, p. 9), die niet volstaat om het CGVS ervan te overtuigen dat u werkelijk in Nasiriyah woonde tot aan uw vertrek in 2015.

U kreeg herhaaldelijk een nieuwe kans om de weg naar een plaats die u zeker moet bezocht hebben, uit te leggen. Zo werd u nog gevraagd de weg naar het ouderlijke huis van uw echtgenote uit te leggen (CGVS1, p.19). Het enige wat u hierover kon zeggen was dat u met de auto ging en dat u gewoon 'de weg' passeerde. Pas na veel aandringen noemde u twee plaatsen op die u onderweg passeerde (CGVS1, p.19). Tijdens uw tweede gehoor werd u nogmaals de kans geboden deze weg meer gedetailleerd uit te leggen. U gaf echter amper nieuwe details aan (CGVS2, p. 4). Dat u dit na zoveel aandringen en kansen nog steeds niet kon, doet opnieuw twijfels rijzen bij uw bewering van deze streek afkomstig te zijn. Ook gaf u zelf aan dat u tijdens uw verlofperiodes boodschappen deed (CGVS1, p.9). Tijdens uw tweede gehoor werd u gevraagd waar u dan boodschappen deed, waarop u de al-Haraj-markt antwoordde (CGVS2, p. 5). De beschrijving die u gaf van deze markt was echter erg mager en bovendien slaagde u er niet in om de weg naar deze markt in detail uit te leggen. U stelde enkel dat u thuis met de auto vertrok en pas uitstapte wanneer u bij de markt aankwam, zonder enige informatie toe te voegen die erop wijst dat u de weg naar deze markt effectief kent (CGVS2, p.6). Ook de weg tussen uw huis en de school van uw kinderen, kon u niet beschrijven. U kon u namelijk niks opnoemen van wat u onderweg passeerde (CGVS2, p. 6-7). U kreeg dus verschillende kansen om op uw manier de weg uit te leggen naar plaatsen die u zeker moet gekend hebben, volgens uw eigen verklaringen over uw leven in Irak. Het feit dat u er geen enkele keer in slaagde deze weg gedetailleerd te beschrijven, is een aanzienlijke ondermijning van uw beweerde afkomst uit de regio van Nasiriyah.

Nog kon u niet vertellen over belangrijke gebeurtenissen die plaatsvonden in Nasiriyah. Zo ontweek u aanvankelijk de vraag of er buitenlandse troepen aanwezig waren in Nasiriyah na de oorlog met de Amerikanen. Na veel vragen stelde u uiteindelijk dat er enkel Amerikanen aanwezig waren (CGVS1, p.11). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt waren er echter ook Italiaanse troepen aanwezig. Het feit dat u dit niet wist, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst. Ook over de strijd die in 2003 plaatsvond tussen het Amerikaanse leger en het Iraakse leger in Nasiriyah kon u niet vertellen. U begon zelfs over een ander onderwerp te praten, namelijk de strijd tussen het Iraakse leger en het Mahdi-leger van 2008 (Saulat al Fursan), maar kon ook hier geen gedetailleerde uitleg over geven (CGVS1, p.11). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor opnieuw de kans geboden werd om uw kennis over de strijd tussen Irak en de Verenigde Staten in Nasiriyah in 2003 aan te tonen, kon u pas na veel aandringen enkel vertellen over een officier die vermoord werd en de Imam Ali legerbasis (CGVS2, p.7). U slaagde er niet in te praten over hoe de strijd verliep, terwijl dit toch een opvallend zware strijd was, die plaatsvond in uw regio. Van iemand die van daar afkomstig is en soldaat is in het Iraaks leger, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij hier meer over zou weten.

Ook wist u niet dat er een droogte was in de provincie Thi-Qar in 2015 (CGVS1, p.12). Gevraagd of er problemen waren met de rivier in uw regio van herkomst, deed dat geen belletje rinkelen. U wist evenmin of het waterpeil uitzonderlijk laag stond (CGVS1, p. 12). U werd geconfronteerd met de bedenking dat het opmerkelijk is dat u dit niet wist, gezien de droogte veroorzaakt werd doordat Da'esh (Islamitische Staat, IS) de dam controleerde in Ramadi, uitgerekend de plaats waar u beweerde gestationeerd te zijn geweest in deze periode (CGVS1, p.12). Pas wanneer deze informatie u aangereikt wordt, zei u dat de rivier geblokkeerd werd. U voegde een vage opmerking toe over chemische producten, maar vertelde niks over de droogte zelf, noch over de manier waarop deze droogte een impact zou hebben gehad op uw leven of dat van uw familie (CGVS1, p. 12). Hiermee wordt afbreuk gedaan aan uw bewering dat u afkomstig zou zijn uit de provincie Thi-Qar en tegelijkertijd aan uw bewering dat u in 2015 gestationeerd was in Ramadi.

Gedurende de twee gehoren die u aflegde bij het CGVS, waren er ook een aantal zaken die u wel wist te vertellen over uw beweerde woonplaats in Nasiriyah. Zo haalde u de grote en kleine Falah Basha moskee en de Al Rahman moskee, een elektriciteitsgebouw, de al Ammar school, en na veel

aandringen ook enkele omliggende wijken aan (CGVS1, p. 4,6,7,8). Verder wist u ook in welke provincie Nasiriyah ligt, in welke gebieden Nasiriyah is opgedeeld, kende u één belangrijke plaats (de ziggurat), kon u twee ziekenhuizen opnoemen, een universiteit, kon u zeggen welke rivier er door Nasiriyah stroomt, kon u twee bruggen opnoemen die over deze rivier lopen, kon u enkele stammen opnoemen die in het gebied wonen, kende u de gouverneur en wist u dat er een residentieel project aan de gang was (CGVS1, p. 9,10,11; CGVS2, p. 7). In het licht van uw algemene gebrekkige uitleg over Nasiriyah, zoals hierboven besproken, is dit echter onvoldoende om aannemelijk te maken dat u effectief uit deze streek afkomstig bent en er gewoond zou hebben tot aan uw vertrek uit Irak in 2015. Het feit dat u dergelijke zaken wel kon opnoemen, maar niet in staat was vanuit uw persoonlijke beleving te vertellen over meer eenvoudige zaken, zoals de weg naar plaatsen die u vaak bezocht, doen vermoeden dat de zaken die uw wel kon benoemen ingestudeerde feiten waren.

Omwille van al bovenstaande feiten moet besloten worden dat u uw afkomst uit Nasiriyah niet aannemelijk gemaakt hebt.

Bovendien moet er op gewezen worden dat, zelfs indien u oorspronkelijk van deze streek afkomstig zou zijn, u niet kon aantonen dat u daar ook recent verbleef. Hoewel u gestationeerd was in Ramadi ging u namelijk nog steeds regelmatig op verlof in Nasiriyah (CGVS1; p.9). Wanneer u gevraagd werd naar recente incidenten of aanslagen sprak u opnieuw over de operatie Saulat al Fursan van 2008. U kon u slechts met moeite een incident vermelden dat in 2014 in het gebouw van de lokale raad zou hebben plaatsgevonden. U vertelde geen details over dit incident (CGVS1, p. 13). Tijdens uw tweede gehoor werd u opnieuw de kans geboden te vertellen over recente aanslagen, waarna u wel enkele aanslagen kon opnoemen maar amper details over deze gebeurtenissen kon geven (CGVS2, p. 5). Deze wel heel beperkte uitleg, die u pas bij uw tweede gehoor wist te geven, ondermijnt dan ook de bewering dat u recent in deze streek aanwezig was en doet eens te meer vermoeden dat uw kennis over de regio ingestudeerd is

Ook over de verkiezingen van 2014 kon u amper uitleg verschaffen. U wist enkel wie premier geworden is, maar kon niks vertellen over de manier waarop u toen moest stemmen (CGVS1, p. 13-14), terwijl het de eerste keer was dat er in Irak met een elektronische kieskaart gestemd werd. Bovendien legde u deze kaart niet neer in de loop van uw asielprocedure. Het feit dat u hier zo weinig over wist, doet eens te meer vermoeden dat u toen niet aanwezig was in uw regio, en zelfs niet in Irak. Dat u wel wist wie toen premier werd, volstaat niet om dit aan te tonen, aangezien u dit ook achteraf kon te weten komen, of ook zou weten indien u zich toen in een andere streek of ander land bevond.

Verder kon u niet vertellen over de impact die het offensief van Da'esh van juni 2014 had op soennieten in Nasiriyah (CGVS1, p.17-18). U vertelde eerst zelfs dat Da'esh een sjiiitische militie is, die niet gebonden is aan een bepaalde partij (CGVS1, p. 17). Deze twee beweringen gaan regelrecht in tegen de informatie over Da'esh in Irak, waarover het CGVS beschikt, en waaruit blijkt dat Da'esh een soennitische organisatie is die geassocieerd wordt met de vroegere Baathpartij. Dat u anders beweerde, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijfplaatsen opnieuw aan. Ook over soennieten die vochten tegen Da'esh of soennitische families die naar Nasiriyah kwamen, wist u na verschillende keren aandringen geen informatie te verschaffen. Ook dat tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijf in Nasiriyah, en zelfs in Irak aan.

De geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijfplaatsen wordt verder ondermijnd doordat u niet aannemelijk kon maken dat u tot juli 2015 gestationeerd was in Ramadi. U kon namelijk niet vertellen hoe u de periode 2014-2015 ervaren hebt als soldaat of hoe Ramadi veroverd is door Da'esh (CGVS2, p. 15). Wanneer u gevraagd werd uitleg te geven bij deze gebeurtenissen stelde u ten eerste enkel dat dit politieke aangelegenheden waren (CGVS2, p. 15). Pas wanneer opgemerkt wordt dat u, die als soldaat in Ramadi gestationeerd zou zijn geweest in deze periode, hierover meer details moet kunnen verschaffen, gaf u iets meer uitleg. U bleef echter op de vlakte. U sprak onder andere over compagnieën die gevallen waren bij de val van Mosul. Toen u gevraagd werd waarom u over Mosul sprak, terwijl u gevraagd werd naar de situatie in Ramadi, gaf u uitleg over de structuur van het Iraakse leger (CGVS2, p. 15) U beantwoordde de u gestelde vraag niet.

Omdat u niet in staat bleek te vertellen over de verovering van Ramadi door Da'esh, werd u de kans geboden om via meer afgebakende vragen aan te tonen dat u dat wel op de hoogte was van de situatie in Ramadi in deze periode. Zo werd u gevraagd wanneer Ramadi veroverd werd door Da'esh. Hierop antwoordde u dat dit eind 2014 was, twee à drie jaar geleden (CGVS2, p. 15-16). Dat strookt niet met de

gegevens waarover het CGVS beschikt, waaruit blijkt dat de stad Ramadi in mei 2015 in handen viel van Da'esh . Er werd u gevraagd wanneer Ramadi definitief viel, waarop u antwoordde dat Ramadi in 2014 volledig onder controle van Da'esh was (CGVS2, p. 15-16). Geconfronteerd met de informatie van het CGVS en geconfronteerd met de onmogelijkheid dat u zich op dat moment in Ramadi zou hebben bevonden zonder daarvan op de hoogte te zijn, antwoordde u enkel dat het onmogelijk was dat u toen niet in het leger zat, zonder evenwel een verklaring te bieden voor uw gebrek aan kennis over de val van Ramadi (CGVS2, p. 15-16). Uw antwoord volstaat niet om aannemelijk te maken dat u effectief in Ramadi in het leger zat in 2014-2015. Hierna werd u opnieuw de kans geboden om te vertellen hoe Da'esh Ramadi binnenkwam. U beantwoordde de u gestelde vraag niet, maar sprak over stammen in Ramadi, en over een discussie tussen Nouri Al-Maliki en de prins van de Dulaim-stam (CGVS2, p.17). Opnieuw schendt u de medewerkingsplicht die berust bij de asielzoeker. Nog steeds slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat u in de periode 2014-2015 in het leger zat in Ramadi.

U werd opnieuw geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw bewering dat u in 2014-2015 in het leger zat in Ramadi. Er werd u de kans geboden klaarheid te scheppen in uw verklaringen over uw verblijfplaatsen. U ging echter niet in op deze mogelijkheid en suggereerde aan de protection officer om de locatie van uw eenheid te googelen (CGVS, p. 17). Gezien u niet persoonlijk kan vertellen over de gebeurtenissen in die bepaalde eenheid in die periode, kan ook louter het feit dat deze eenheid daar toen aanwezig geweest zou zijn, niet aannemelijk maken dat ook u zich daar toen bevond.

U tracht uw beweringen nog te ondersteunen door het neerleggen van documenten in verband met uw identiteit, afkomst en militaire carrière. Hierover moet opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat zowat alle documenten in Irak gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de lage geloofwaardigheid van de verklaringen. Het louter voorleggen van dergelijke documenten is daarom niet voldoende om te bewijzen dat u recentelijk in Nasiriyah verbleef, gestationeerd was in Ramadi en soenniet zou zijn.

U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u tot de soennitische minderheid in Nasiriyah behoorde. Toen u gevraagd werd te vertellen over soennitische feestdagen, haalde u enkel de geboorte van de profeet aan. Na bijkomende vragen blijkt dat u geen andere soennitische feestdagen wist te noemen (CGVS1, p. 15-16). Bovendien beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat de geboorte van de profeet zowel door sjiïeten als door soennieten gevierd wordt. Ook tijdens uw tweede gehoor wist u enkel feestdagen te noemen die zowel door soennieten als door sjiïeten gevierd worden (CGVS2, p. 8-9). Nadat u hiermee geconfronteerd werd, haalde u wel aan dat er verschillen waren tussen de manier waarop het Suikerfeest gevierd wordt, en de manier waarop gebeden wordt (CGVS2, p.8-9), maar u slaagde er niet in deze verschillen in detail uit te leggen.

Ook kon u tijdens uw eerste gehoor geen enkele husseiniya (sjiïtische moskee) in de buurt opnoemen (CGVS1, p.8). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor geconfronteerd werd met het feit dat, indien u daadwerkelijk woonde in een regio met een grote sjiïtische meerderheid, het niet aannemelijk is dat u geen enkele husseiniya kon opnoemen, noemde u plots wel één husseiniya op (CGVS2, p. 7). U verklaarde dat u dit de vorige keer niet zei omdat het u toen niet gevraagd werd (CGVS2, p.7), wat niet in overeenstemming is met het verslag van uw eerste gehoor (CGVS1, p.8). Dat u bij een tweede gehoor op het CGVS zaken wel aanbrengt waarop u in een eerste gehoor het antwoord niet wist, wijst veeleer op ingestudeerde kennis dan op een verbeterde wil om mee te werken.

Ook over de situatie in 2006-2007, het hoogtepunt van sektarisch geweld in Irak, kon u amper vertellen. U vertelde enkel dat er toen sheikhs vermoord werden, maar kon niet vertellen hoe u of mensen uit uw omgeving deze periode persoonlijk ervoeren (CGVS1, p.8). Indien u daadwerkelijk op dat moment in Nasiriyah woonde, zeker als lid van de soennitische minderheid, mag verwacht worden dat u hier doorleefde verklaringen vanuit uw persoonlijke ervaring zou kunnen afleggen. Dat u hiertoe niet in staat was, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Nasiriyah, én uw bewering dat u soenniet bent.

U was ook niet in staat om uitleg te verschaffen over de invloed die het offensief van Da'esh van juni 2014 had op soennieten in Nasiriyah (zie boven). De vermoedens van het CGVS dat u geen soenniet bent, worden in hoge mate bevestigd doordat u op een gegeven moment de uitdrukking 'Bij ons, sjiïeten' gebruikt (CGVS2, p. 16). Toen u hiermee geconfronteerd werd, zei u dat dit niet waar was. U zou geen

sjiit zijn (CGVS2, p.17-18). Het louter ontkennen dat u dit gezegd heeft, volstaat geenszins om de tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen uit te klaren. De geloofwaardigheid van uw bewering soenniet te zijn, wordt zo eens te meer op de helling gezet.

Uw overige verklaringen, zoals uw bewering dat uw familie problemen had omdat ze deel uitmaken van de soenitische minderheid in Nasiriyah, uw bewering dat u verplicht werd deel te nemen aan sjiitische rituelen, en uw bewering dat u in het leger gediscrimineerd zou zijn omwille van uw soennitische geloof (CGVS1, p.15), kunnen niet opwegen tegen bovenstaande vaststellingen.

Omwille van al bovenstaande redenen kan het CGVS niet anders dan besluiten dat u geen zicht biedt op uw (religieuze) identiteit, noch op uw herkomst en op uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België in 2015. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die aanleiding zouden hebben gegeven tot uw vertrek uit Irak, de discriminatoire behandeling die u als soenniet in het leger zou hebben moeten ondergaan (CGVS2, p. 19).

Verder vreest u dat u gevangen gezet of vermoord zou worden als u terugkeert naar Irak omdat u uw legerdienst verlaten heeft (CGVS2, p. 21). U hebt het CGVS echter geen zicht gegeven om uw werkelijke situatie voor uw komst naar België. U hebt het CGVS niet overtuigd van uw bewering dat u tot 2015 in het Iraakse leger diende. Bijgevolg kan aan uw beweerde desertie in deze periode evenmin geloof gehecht worden. Het CGVS betwist in deze niet dat u ooit deel uit gemaakt hebt van de Iraakse troepen. Dat volstaat echter niet om aannemelijk te maken dat u gedeserteerd bent. U kan immers ook op andere wijze uw activiteiten voor het leger stopgezet hebben. Wat er ook van zij, u hebt geen enkel begin van bewijs neergelegd ter ondersteuning van uw bewering dat de Iraakse autoriteiten u daadwerkelijk strafrechtelijk zullen vervolgen omdat u gedeserteerd bent. Hoe dan ook, strafvervolgning omwille van desertie maakt in se geen vervolging uit in de zin van artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag. Het komt iedere soevereine Staat immers toe de militaire dienst(plicht) op zijn grondgebied vrij te regelen en een vervolging of een bestraffing omwille van desertie kan in principe niet worden aanzien als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, noch als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992 (heruitgave 2011), 167). Minstens moet er sprake zijn van onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van de straf.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat deserteurs in Irak bestraft kunnen worden op grond van artikel 35 van de Military Penal Code die in 2007 uitgevaardigd werd. Dit artikel voorziet in gevangenisstraffen die variëren van twee tot zeven jaar, wat niet kan bestempeld worden als een disproportionele of onevenredig zware bestraffing. Bovendien blijkt uit dezelfde informatie dat desertie uit het Irakese leger in de praktijk slechts uitzonderlijk, en doorgaans in combinatie met andere inbreuken op de militaire wetgeving, gerechtelijk vervolgd wordt. Daarenboven wordt desertie in de praktijk minder zwaar bestraft dan de Military Penal Code toestaat. Verschillende onafhankelijke en betrouwbare bronnen geven aan dat deserteurs die hun excuses aanbieden hooguit 30 dagen detentie riskeren. Uit de beschikbare informatie blijkt weliswaar dat artikel 35 van de militaire strafwet de doodstraf oplegt, maar deze straf wordt enkel opgelegd aan zij die in oorlogstijd deserteren om zich aan te sluiten bij de vijand, hetgeen in casu niet het geval is. Hoe dan ook, er zijn geen gevallen bekend van deserteurs die op basis van artikel 35 van de militaire strafwet ter dood veroordeeld zijn. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat desertie niet onevenredig of disproportioneel bestraft wordt door de Irakese autoriteiten. Er kan dan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming vastgesteld worden.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekspllicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen .

De informatie waarop het CGVS zich beroept is aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48 t.e.m. 48/5, 51/4 § 3, 52 § 2, 57/6, 2de lid en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet), artikel 77 van de Wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over vluchtelingenrechtelijke vervolging en de bewijslast.

Verzoeker stelt:

“Verwerende partij stelt ten onrechte dat verzoeker geen zicht heeft geboden op zijn identiteit, herkomst en verblijfplaatsen voor zijn komst naar België.

Verzoeker vreest thans ernstig voor zijn leven en hij blijft echter volharden in de problemen in het land van herkomst.

Ten eerste dient er te worden opgemerkt dat verwerende partij kennelijk aan de identiteit, herkomst en verblijfplaatsen van verzoeker zijn broer nl. Dhr. A. Hassan S. niet twijfelt.

Verwerende partij verwijst immers zelf in de beslissing van Dhr. A. Hassan S. (p. 1 motivering) naar het gegeven dat verzoeker promotie heeft afgedwongen bij het Irakese leger.

Dit gegeven toont aan dat verwerende partij geloof hecht aan de verklaringen van verzoeker, dat hij daadwerkelijk in het Irakese leger heeft gediend en in deze hypothese ook daadwerkelijk afkomstig is uit Irak.

Verwerende partij geeft hiermede te kennen dat zij te pas en te onpas - wanneer het haar het best uitkomt - elementen uit het relaas van verzoeker gelooft en dan plots weer niet, indien ze blijkbaar haar niet ten bate komt.

Verzoeker heeft immers de navolgende documenten in origineel neergelegd ter staving van zijn identiteit en activiteiten in Irak nl.: identiteitskaart (afgiftedatum dd. 14/06/2015), nationaliteitsbewijs, rantsoenkaart, twee legerbadges, woonstkaart, rijbewijs, huwelijksakte, diverse militaire verlofkaarten edm...(zie: p. 1, feitenrelaas bestreden beslissing).

In concreto dient er worden vastgesteld dat verzoeker in persoon aanwezig diende te zijn om zijn ID kaart af te halen. Er is duidelijk op deze ID kaart als afgiftedatum 14/06/2015 vermeld i.e. minder dan één maand voor vertrekdatum uit Irak nl. dd. 17/07/2015.

De stelling van verwerende partij dat deze documenten vals zijn en om het even welke ogenblik via frauduleuze praktijken in Irak kunnen worden bemachtigd raakt kant noch wal, aangezien deze

documenten afzonderlijk niet worden onderzocht en verwerende partij niet motiveert waarom precies al deze documenten vals zouden zijn.

De loutere verwijzing dat in Irak documenten via een corrupte weg kunnen worden bekomen volstaat absoluut niet. Deze documenten bieden een ruime zicht op de identiteit, herkomst en verblijfplaatsen in het land van herkomst en worden klakkeloos zonder een gefundeerde reden buiten spel geplaatst."

Verzoeker citeert landeninformatie inzake de situatie in Zuid-Irak.

"Gelet op het voorgaande dient er te worden vastgesteld dat verzoeker dienend in een sjiiitische leger onder de nieuwe regering onder leiding van de sjiiitische premier, evenals gelet op de precare verhoudingen tussen sjiieten en soennieten onstuitbaar - vervolging of bestraffing wegens de weigering zijn legerdienst te vervullen, in het bijzonder tijdens een conflict wanneer het vervullen van legerdienst strafbare feiten of handelingen impliceert heeft moeten ondergaan en dientengevolge ingevolge zijn terugkeer een onevenredige of discriminatoire bestraffing zal moeten ondergaan door de autoriteiten."

Verzoeker argumenteert dat de bestreden beslissing niet afdoende draagkrachtig en deugdelijk is.

"Tot slot blijkt uit de bestreden beslissing niet waarom verzoeker ook het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd wordt. Tegenpartij beperkt zich tot een conclusie dat verzoekster "niet in aanmerking [komt] voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet", zonder dat zij daar afdoende argumenten voor aandraagt.

Verwerende partij verwijst - in strijd met de originele neergelegde stukken van verzoeker - dat er een gebrek aan medewerking bestaat in hoofde van verzoeker.

(...)

Nochtans heeft verzoeker aan zijn bewijsplicht voldaan en blijkt uit zijn verklaringen tijdens het gehoor voor tegenpartij en uit de 'algemeen gekende feiten' waarover onder meer de hoger aangehaalde objectieve bronnen berichten, dat zij weldegelijk minstens een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of straf mag vrezen bij een terugkeer naar haar land van herkomst, waarvoor de artikelen 48/2, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet in bescherming voorzien."

2.1.2. De verwerende partij brengt op 23 november 2016 middels een aanvullende nota landeninformatie bij, namelijk "COI Focus. Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak. Cedoca. 4 augustus 2016".

2.1.3. Verzoeker legt ter terechtzitting een nieuw document neer, *in casu* het origineel en vertaling van een ontruimingsbevel.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. De bestreden beslissing stelt: *"Het CGVS kan immers niet anders dan vaststellen dat u geen zicht biedt op uw identiteit, herkomst, en verblijfplaatsen voor uw komst naar België in 2015. Hieronder zal immers blijken dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering altijd in Nasiriyah te hebben gewoond. Er kan evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat u in de periode 2014-2015 in Ramadi in het leger diende. Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u een soenniet bent. Bijgevolg kan ook aan de vervolgingsfeiten die u inriep, namelijk de discriminatoire behandeling die u als soenniet zou ervaren hebben in het leger, geen geloof meer gehecht worden."*

De bestreden beslissing argumenteert op omstandige wijze dat:

- het niet aannemelijk is dat verzoeker tot zijn vertrek naar België in Nasiriyah woonde wegens zijn onwetendheid over de omgeving of belangrijke gebeurtenissen aldaar (onder meer de droogte in de provincie Thi-Qar die werd veroorzaakt door Islamitische Staat);
- hetgeen verzoeker wel blijkt te kennen inzake zijn voorgehouden regio van afkomst duidt op ingestudeerde kennis;
- verzoeker geen kennis had van verkiezingen in 2014;
- verzoeker geen kennis had van de impact van het offensief van IS op de soennieten in Nasiriyah, waarbij verzoeker zelfs stelde dat IS een sjiiitische milite is die niet gebonden is aan een partij;
- verzoeker, die stelt als soldaat te zijn geleverd in Ramadi, niets kon vertellen over zijn ervaringen als soldaat of hoe Ramadi werd veroverd door IS;
- hij wegens zijn gebrek aan kennis niet aantoonde te behoren tot de soennitische minderheid in Nasiriyah;
- de desertie uit het leger niet onevenredig of disproportioneel wordt bestraft.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen poging onderneemt om de uitgebreide motivering concreet te weerleggen. Hij beperkt zich tot de verwijzing dat hij in het leger heeft gediend en afkomstig is uit Irak alsook tot de verwijzing naar zijn identiteitskaart. Het feit dat verzoeker legerdienst heeft gedaan, wordt *an sich* niet betwist door de verwerende partij. Het wordt wel niet aanvaard door de verwerende partij dat verzoeker zijn legerdienst vervulde in Ramadi tijdens de inval door IS.

De loutere verwijzing naar de identiteitskaart en het feit dat hij deze persoonlijk zou hebben afgehaald is niet afdoende om de uitgebreide motivering te weerleggen waaruit blijkt dat hij zijn afkomst uit Nasiriyah en zijn legerdienst in Ramadi tijdens de inval van IS niet aannemelijk maakt. Uit de *"COI Focus Irak, corruptie en documentenfraude"* (administratief dossier, map landeninformatie, stuk 3) blijkt dat het algemeen geweten is dat men valse identiteitskaarten tegen een relatief lage prijs kan kopen.

De bestreden beslissing vindt inzake voormelde elementen steun in het dossier, is terecht en pertinent en wordt, aangezien ze niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het document dat ter zitting wordt neergelegd kan verzoeker ongeloofwaardige verklaringen niet herstellen. Vooreerst wordt dit document neergelegd in het kader van een ongeloofwaardig relaas. Verder geeft verzoeker niet de minste duiding op welke wijze hij het bezit kwam van dit document hetgeen van belang is aangezien het een kleurenkopie betreft dat door eenieder kan worden opgesteld door middel van knip- en plakwerk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoeker verwijst naar de ernstige situatie in Irak en in het zuiden van het land.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit zijn beweerde regio van afkomst niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte

kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat verzoeker een Irakees is en legerdienst heeft gedaan (maar, zoals hoger vastgesteld, niet in Ramadi in de periode 2014-2015 ten tijde van de inval door IS) doet hieraan geen afbreuk. Het komt de Raad niet toe om over verzoekers verblijfplaats voor zijn komst naar België te speculeren, noch of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer verzoeker op dit punt herhaaldelijk en uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens twee CGVS-gehoren en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één februari tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS